

der, f.eks. gled Kristeligt Folkeparti jo ud i en periode i 1990'erne, har fået et comeback, og det betyder selvfølgelig, at de ikke er afgået ved nogen fysisk død.

Men alligevel er der tale om en kvælning i valgkampen på den måde, at de små partier ikke har en chance for at deltage i reklamebrølet i slutfasen, og så er de altså klemte ud af debatten, hvis hr. Kaalund bedre kan lide det udtryk.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 175: Forslag til lov om ophævelse af 100 love og retsforskrifter. (Ophævelse af mere end 100 love og retsforskrifter, der er forældede og uden retlig nødvendighed).

Af Kim Behnke (UP), Thorkild B. Fransaard (UP) og Kirsten Jacobsen (UP).
(Fremsat 28/2 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Lovforslaget er som bekendt i meget vidt omfang en genfremsættelse af lovforslag nr. L 219, som blev fremsat sidste år af Frihed 2000's medlemmer, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet.

Med lovforslaget lægger forslagsstillerne op til en formel ophævelse af en lang række forskellige retsforskrifter. Begrundelsen er, at det drejer sig om retsforskrifter, som er uden juridisk relevans, eller som kan ophæves, fordi deres indhold er opfyldt.

Ifølge forslagsstillerne bør sådanne love og regler udtrykkeligt ophæves, fordi de er med til at mindske overblikket over det samlede danske regelkompleks, og fordi forældede og overflødige regler medvirker til at reducere borgernes respekt for lovgivningen.

Forslagsstillerne har også henvist til, at de pågældende regler i helt særlige tilfælde vil kunne være udslagsgivende i en konkret retstvist, hvilket forslagsstillerne ikke mener er hensigtsmæssigt.

Under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 219 sidste år roste jeg Frihed 2000 for deres initiativ og for det store stykke arbejde, der lå bag forslaget. Og jeg vil da også gerne rose forslagsstillerne i dag, fordi de ikke bare har genfremsat det gamle lovforslag i uændret form.

Det fremgår af lovforslaget, at forslagsstillerne har foretaget en grundig gennemgang af de kommentarer, der er fremkommet til lovforslag nr. L 219, bl.a. i forbindelse med Justitsministeriets besvarelser af spørgsmålene fra Retsudvalget. Der er således ingen tvivl om, at der ligger et stort stykke arbejde bag det lovforslag, der nu er fremsat.

Noget andet er, om man så er enig i de kriterier, som forslagsstillerne opstiller som begrundelse for at ophæve de mange forskellige retsforskrifter. Og det er her, at regeringens og forslagsstillerne veje begynder at skilles.

Lovforslaget omfatter ligesom lovforslag nr. L 219 en række love, som må antages at have udtømt deres formål. Det gælder f.eks. de mange love om anlæg af jernbanestrækninger og broforbindelser og veje samt love om afholdelse af folkeafstemninger, som altså foreslås ophævet.

Jeg har tidligere givet udtryk for, at den retsopfattelse af ophævelse af anlægslove m.v., der fremgår af lovforslaget, forudsætter, at der tillige foretages en gennemgang af det samlede danske regelkompleks for at afklare, om der er andre retsforskrifter, som ikke er medtaget i lovforslaget, men som vil skulle ophæves ud fra de samme argumenter, som fremgår af lovforslaget. Det er med andre ord min opfattelse, at der i givet fald bør ske ophævelse af alle love af den type, der har udtømt deres formål, og ikke kun nogle tilfældigt udvalgte love.

Jeg kan se af bemærkningerne til lovforslaget, at forslagsstillerne har taget dette synspunkt til sig. De har derfor foretaget en udførlig beregning af, hvor lang tid det vil tage at gennemgå samtlige bind af Lovtidende fra 1871 til og med